

stedse været at få de pågældende børn og unge til at acceptere hjælpeforanstaltninger uden for området. I den tid (fra foråret 1973), hvor man ud fra disse principper har haft kontakt med denne særlige gruppe, har der kunnet opvises gode resultater i dette særlig vanskelige behandlingsarbejde.

Såfremt den givne bistand alligevel synes at fastholde disse børn og unge i milieuet, tages sagen op til en konkret vurdering af, om fortsat støtte vil kunne ydes. Det er med andre ord også et princip, at støtten ikke må bidrage til permanent at fastholde de unge i dette uacceptable milieu.

I øvrigt synes der ikke på noget tidspunkt at have været mere end en halv snes børn — henholdsvis meget unge — i Christiania.

Det tilføjes, at socialstyrelsen for tiden gennemgår de enkelte sager med henblik på en vurdering af børne- og ungdomsværnets indsats.

Spørgsmål 167 er udeladt.

Spørgsmål 168:

Kan det bekræftes, at udtrykket „svigtende arbejdsmulighed“ i § 37, stk. 1, også omfatter svigtende erhvervsevne?

Svar (marts 1974):

Ordene „svigtende arbejdsmuligheder“ i § 37, stk. 1, er valgt for at dække såvel den situation, at en persons erhvervsevne svigter på grund af sygdom eller svækkelse, som situationer med beskæftigelsesmæssige vanskeligheder på en persons hjemegn.

Spørgsmål 169:

Udvalget udbeder sig en redegørelse for, hvilke grupper der får hjælp efter den til forslaget § 43 svarende gældende bestemmelse samt en vurdering af, hvilke forbehold der må tages, hvis man på grundlag heraf vil skønne over, hvorledes klientelet efter § 43 vil være sammensat. Til supplerende af de således udbedte oplysninger bedes givet en kort beskrivelse af de kriterier, som er afgørende for, om en person kan henvises under § 43.

Svar (april 1974):

Bistandslovsforslaget § 43 om ydelse af varig kontanthjælp skal dække en del af det område, der efter de gældende regler

er omfattet af forsorgslovens regler om hjælp ved trang i almindelighed, og hvor hjælpen udmåles efter forsorgslovens § 46. Forudsætningen for at få hjælp efter disse regler i forsorgsloven er, at pågældende ikke skønnes at være i stand til at skaffe sig det fornødne til livets ophold, d.v.s. står uden indtægts- og arbejdsmuligheder, uden formue og uden mulighed for at få hjælp efter sociallovgivningens øvrige regler.

Den personkreds, der er omfattet af reglerne i forsorgslovens § 46, er altså personer, der ikke er berettiget til en social pensionsydelse, til syge- eller arbejdsløshedsdagpenge eller til udvidet hjælp efter forsorgsloven (til værnepligtige, visse grupper af langvarigt syge, enker og enlige forsørgere under visse nærmere betingelser).

Som eksempler på grupper, der er berettiget til hjælp efter forsorgslovens § 46 kan nævnes *personer, der er syge*, men ikke opfylder beskæftigelseskravene i dagpenge-loven, eller hvis sygdom er af længere varighed, men ikke af en sådan art, at den berettiger til udvidet hjælp efter forsorgsloven, *personer, der er arbejdsløse*, men ikke har ret til arbejdsløshedsdagpenge, eller for hvem dagpengene er ophørt på grund af de tidsmæssige betingelser, og *enker og andre enlige forsørgere*, der ikke er berettiget til enkepension eller til overgangshjælp umiddelbart efter samlivsophævelsen.

Som det er nævnt indledningsvis, erstatter bistandslovsforslaget § 43 i et vist omfang reglerne i forsorgsloven om hjælp ved trang i almindelighed. Med *bistandslovsforslaget*s regler om *forbigående hjælp* (§ 37 og følgende) er der imidlertid skabt hjemmel til efter en konkret *behovsvurdering* uanset *trangårsag* at yde hjælp til personer, der i en begrænset tid ikke kan klare sig selv. Da forsorgslovens regler om *udvidet hjælp* netop bygger på *trangårsagen*, således at personer i andre trangstilfælde er henvist til hjælp udmålt efter forsorgslovens § 46, er dette ensbetydende med, at en del af det klientel, der i dag får hjælpen udmålt efter forsorgslovens § 46, efter bistandsloven vil være berettiget til *forbigående hjælp*.

Den personkreds, der herefter vil være omfattet af *bistandslovsforslaget*s regler om *varig hjælp*, er i § 43 beskrevet som personer, der vedvarende har behov for hjælp til eget og familiens underhold, som ikke dækkes